

באהבה במינות ריגונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על יד משה
 עבד מפי כבודך באמור ^{וביום השבת שני כבשים בני שנה}
 תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שב
 בשבתו על עלת התמיד יעשה ונסכו ישמחו במלכותך שומרי
 שבת וקודאו עונג עם מקדשי שביעו כולם ישבעו ויתענו מיטובך
 ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה
 בראשית ^{אחינו ואחי אבותינו רנה כמינוחתינו קדשינו}
 במינותיך ותחלקינו בתורתך ושבענו מיטובך ושמיחנו בשועתך
 וטחר לבנו לעובדך באמת והנחילנו יי אחינו באהבה וסדנו
 שבת קדשך וישמחו כן ישראל אחבי שמך

עיר

ושב הנגב בקרב יושב וכישר נדק בקהל מיטובה
 חכמה מפלי קרב כיוון ללמד ידיו לקרב לאגמר
 ונעקז בעקרב להרחות למען אשר לא יקרב

יקרב

עוס בריחם אכור ^{ויזכור בכו}
 ורע לחבור ^{ברוך אתה יי}
 לולי זכור ושמו ^{מקדשה שבת}
 בנרקו עורי

רצה

אחינו בעמד ישראל וכתמלתם והשב העבד
 בותך ואישי ישראל ותמלתם מחרה באהבה
 פרענו ותהי לרצון רגמיר ענה
 עמד ותחזנה עינינו בשוכן לעיון

לכבו
 תקבל
 ישראל

עמלה

מחלל פרית מילה מרוע נכמיר עליו
 בחמלה נושבלו לך אל נמלה נשוא
 אלפה לבית אמולה סרצנו נוכי אתו
 לקול חמולה שער אכזריות חימה ושטת את נמלא

פרחמים